

Spomienka sv. Joachima a Anny, rodičov preblahoslavenej Panny Márie (26. júla)

Rozjímanie na spomienku sv.
Joachima a Anny. Navrhované
témy sú: pokolenia pred nami;
prínos starých rodičov; starší
ľudia, poklad rodiny.

26.07.2024

RAZ JEDNÉHO DŇA, keď Ježiš kázal, žena v dave prehovorila, aby pochválila jeho matku:

„Blahoslavený život, ktorý ťa nosil, a prsia, ktoré si požíval“ (Lk 11, 27).

Dnes nás Cirkev pozýva ísť ešte ďalej v tomto reťazci vďaky. Najprv nám hovorí: „Oslavujme Joachima a Annu v ich pokolení, lebo im Pán daroval požehnanie všetkých národov“[1]. A potom nás povzbudzuje ísť ešte ďalej: „Velebme našich otcov podľa ich pokolení. Oni boli mužmi dobrými, ich zásluhy nezostali zabudnuté. V ich potomkoch sa zachováva bohaté dedičstvo“ (Sir 44, 1.10-11).

Boh sa stal človekom so všetkými dôsledkami. Keď Mária prijala Ježiša do svojho lona, prijala ho celá jej rodina: rodina s vlastnými koreňmi, s históriou, v ktorej sa prelínajú Božie milosrdenstvo a slobodné rozhodnutia mnohých mužov a žien. Ježiš sa nechal formovať týmto dedičstvom, ktoré vytvarovalo črty

jeho osobnosti, a dalo mu minulosť, vzťahy, zvyky a tradície. Pán vstúpil plne do toho domova: „To je miesto môjho odpočinku naveky; tu budem bývať, lebo som túžil za ním“ (Ž 131, 14).

Svätý Matúš a svätý Lukáš venovali v evanjeliách veľký priestor Ježišovmu rodokmeňu. Dnes sa aj my môžeme pozrieť na reťaz pokolení, ktoré nás predchádzajú a ktoré Pán použil, aby nás povolal k životu. Je upokojujúce zistiť, že nás nechcel ako samostatné verše, ale ako články reťaze; dal nám pevný základ, na ktorom môžeme stáť, zem pripravenú Bohom s radosťou, mysliac osobne na nás, aby sme tam zapustili korene.

PODĽA TRADÍCIE mali Joachim a Anna dom v Jeruzaleme, len pár krokov od rybníka Betesda, kde sa

zhromažďovalo množstvo chorých a kde Ježiš, už dospelý, uzdravil ochrnutého človeka[2]. V tomto dome sa narodila jeho matka Mária; a možno práve tam sa ubytovala Svätá rodina pri svojich častých cestách do Jeruzalema, čím dala Ježišovi príležitosť vychutnať si lásku svojich starých rodičov.

Rovnako ako rodičia, starí rodičia ponúkajú „svedectvo hodnoty a zmyslu života stelesneného v konkrétnej existencii, potvrdené v rozličných okolnostiach a situáciách, ktoré v priebehu rokov nastanú“[3]. Zároveň jedinečne prispievajú k rodinnému prostrediu svojím porozumením a láskou. Mladí ľudia často chcú, aby veci vyšli dokonale hneď na prvýkrát. Avšak skôr či neskôr je nevyhnutné uvedomiť si, že zlyhania budú často častejšie ako víťazstvá. Vtedy hrozí, že frustrácia ukradne nádej. Starí rodičia, ktorí už prešli touto situáciou a videli mnoho

vecí v živote, môžu pochopiť pocity svojich vnúchat.

Boh nám môže prejať svoju lásku prostredníctvom starých rodičov.

Oni, so svojou dostupnosťou a počúvaním, nám pomáhajú relativizovať naše porážky a predovšetkým si všímať všetko dobré, čo nás obklopuje. „Keď sme rástli a cítili sme sa nepochopení alebo vystrašení z výziev života, oni si nás všímali, vnímali, čo sa mení v našom srdci, naše skryté slzy a sny, ktoré sme v sebe nosili. Všetci sme sedeli na kolenách starých rodičov, ktorí nás nosili na rukách. A je to vďaka tejto láske, že sme sa stali dospelými“[4].

NIEKEDY nám tempo, ktorým sa pohybujeme, neumožňuje tráviť dostatok času s členmi našej rodiny;

o to viac to platí pre tých, ktorí nebývajú v našom dome. Svätý Josemaría často opakoval, že kto trpí nejakým obmedzením alebo je chorý, je pokladom pre rodinu, pretože môže byť spúšťačom rastu lásky. Niečo podobné by sa dalo povedať aj o starších. So starostlivosťou a láskou, ktorú im venujeme, nielenže vykonávame spravodlivý čin, ale rozširujeme našu schopnosť milovať. Počúvať ich s pozornosťou, pomáhať im pri úlohách alebo prejavovať im lásku a blízkosť sú niektoré gestá, ktoré uspokojujú našu túžbu po budovaní silných vzťahov, najmä v rodine.

Medzi mladými a staršími sa môže vytvoriť vzťah, ktorý obohacuje tak jedných ako aj druhých. Mladí ľudia sa môžu učiť od starších postoje ako dostupnosť či veľkorysosť, okrem konkrétnych životných skúseností, ktoré im môžu odovzdať; tiež im umožňujú poznať minulosť, aby čelili

budúcnosti. Starší sa na druhej strane cítia omladení v kontakte s mladšími; tí im pripomínajú, že nie sú sami a že majú veľa čo prispieť. „Staroba (...) je obdobím, kedy možno stále prinášať plody. Čaká nás nová misia, ktorá nás pozýva obrátiť pohľad do budúcnosti“[5]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nás naučila ctiť si našich starých rodičov a starších, aby sme udržiavali tento reťazec požehnaní, ktoré Boh hojne vylieva z pokolenia na pokolenie.

[1] *Rímsky Misál*, úvodný spev spomienky sv. Joachima a Anny.

[2] Porov. *Huellas de nuestra fe*, s. 142-144.

[3] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 28.

[4] František, *Homília*, 25-VII-2021.

[5] František, *Posolstvo*, 24-VII-2022.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
spomienka-sv-joachima-a-anny-rodicov-
preblahoslavennej-panny-marie-26-jula/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/spomienka-sv-joachima-a-anny-rodicov-preblahoslavennej-panny-marie-26-jula/)
(08.08.2025)